

den jyske Hest, men naar han sagde, at den var forceret frem i en urimelig Grad, forstaaer jeg ikke, om han dermed mener, at den er bleven saa god, at den er bleven for god til Sjællanderne. Det fik jeg næsten ud af det ærede Medlems Udtalelser, for han sagde tillige, at Heste paa Øerne vare bedre Brugsheste for de mindre Jordbrugere. Den jyske Hest er altsaa formentlig bleven saa god, at Øboerne ikke bruge den længere, for de maa have en mindre god Hest. Jeg forstod ikke det ærede Medlems Ræsonnement. Hvis han havde sagt, at vi havde drevet for stærkt paa enkelte Hingste, der vare drevne for stærkt frem under Opvæksten, kunde jeg forstaa det, men naar man anker over, at den jyske Hest i det hele taget bliver drevet for stærkt frem, synes jeg, at den Anke er uberettiget. Vi maa danne den jyske Hest for Markedet, og det Marked, vi særlig have for Øje, er Tyskland. Ganske vist er Forbruget der maaske blevet noget indskrænket paa Grund af Automobile, men den Hest, der særlig er Brug for, er den svære Trækhest, idet Automobilene ganske vist nok kunne bruges til Lystkørsel, men vanskeligt ville kunne anvendes til svært Træk. Derfor tror jeg, at det ærede Medlems Anke er uberettiget, og jeg tror ogsaa, at dette Lovforslag vil bidrage til, at vi gaa yderligere frem i den Retning.

Med Hensyn til Opdrætningsforeninger og Avlscentrer forekommer det mig, at Mindretallet i Folketinget har indtaget en mindre god Holdning. Det har i Betænkningen skrevet, at der ved disse Opdrætningsforeninger og Avlscentrer skabes en Klassedeling inden for Opdrætternes Kreds, som neppe er sund, og tillige siger Mindretallet, at der ikke vil være særlig Anledning til at favorisere enkelte blandt de fremmeligste Opdrætttere, men at det langt snarere gælder om, at Statens Støtte ydes saaledes, at Avlen i sin Helhed hjælpes fremad. Jeg er ganske uenig med det ærede Mindretal i det Stykke. Det kan naturligvis være meget godt, at Avlen i det hele hjælpes frem, men det, Mindretallet egentlig er gaaet ud fra, er, at man helst burde skære alle over en Kam, der maatte ingen fremragende Opdrætttere være, der maatte ingen være, som havde en bedre Besætning og større Anseelse inden for Opdrætternes Kreds end andre. For mig staaer det klart, at ved at hjælpe de fremmeligste og støtte dem til yderligere Arbejde for Avlen, støtter man netop hele Avlen, men man kan ikke støtte hele Av-

len ved at jævne det hele ud og ved ikke at ville støtte de virkelig betydelige, dygtige Mænd, der have gjort et stort Arbejde inden for Opdrætternes Kreds. Særlig disse, mener jeg, bør støttes, fordi de i Virkeligheden hjælpe paa hele Avlen ganske anderledes end de, der kun have middelmådige Besætninger. Jeg tror derfor, at det er uheldigt, at man er gaaet frem mod Opdrætterforeningen paa den Maade, som man har gjort. Jeg vilde have foretrukket Kommissionens Forslag, men jeg vil dog i øvrigt tilføje, at som det nu er formuleret i Lovforslaget, kan jeg slutte mig til det.

Noget andet stiller det sig med Hensyn til det, der omhandles i § 18, den tidligere § 20, der omhandler det, man tidligere har kaldt Avlscentrer, og der slutter jeg mig nøje til de Udtalelser, der kom fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (Hage). Denne Konkurrence mellem hele Kvæghold begyndte jo allerede i 1884, tror jeg, af Fyns Stifts patriotiske Selskab, og den fortsattes saa af Fællesforeningerne i Jylland og Fællesforeningerne paa Øerne. Ud af dette kom der igen en Konkurrence mellem de Kvæghold, der gennem disse lokale Konkurrencer vare blevne udpegede, og det blev senere til, at der paa Finansloven blev givet en Bevilling til Landbrugsministeren, hvorefter denne igennem Avlscentrerne ude i Provinserne kunde give enkelte Besætninger Prædikater af Avlscentrer og tillige en Pengepræmie. Nu er jeg ganske enig med Lovforslaget og Folketinget, altsaa i, at den Pengepræmie til Avlscentrerne kan undværes. Det vil være en saa betydelig Gevinst for en Opdrætter, naar han gennem Statens Avlscenterudvalg, for at bibeholde dette Udtryk, kan faa et saadant Prædikater som Avlscenter i det hele taget er. Det vil være en Gevinst for ham ved Salget af Dyr, saa at man ikke behøver yderligere at støtte den Mand med en Pengebevilling. — Naar jeg ser paa § 18, maa jeg give det ærede 11te kongevalgte Medlem fuldstændig Ret i, at Bestemmelsen der faar vist ikke stor Betydning. Der iværksættes Konkurrence mellem hele Kvæghold, ikke en Gang gennem Fællesforeningerne, som jeg dog synes vare de naturlige Ledere af saadanne; de kunne iværksættes af enhver lokal Landboforening, og Fællesforeningen vil have Vanskelighed ved at sige Nej til noget saadant. Fællesforeningen skal kun anbefale, at Landboforeningen begynder derpaa, og kan ikke godt lade være at anbefale den, selv om det er